

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีชินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ การสอน

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอนหลังการทดลองใช้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนารูปแบบการสอน

การนำเสนอผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครู ภาษาไทยตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีชินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย แบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หลักการของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หลักการของแนวคิดกลวิธีชินเนคติกส์

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หลักการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

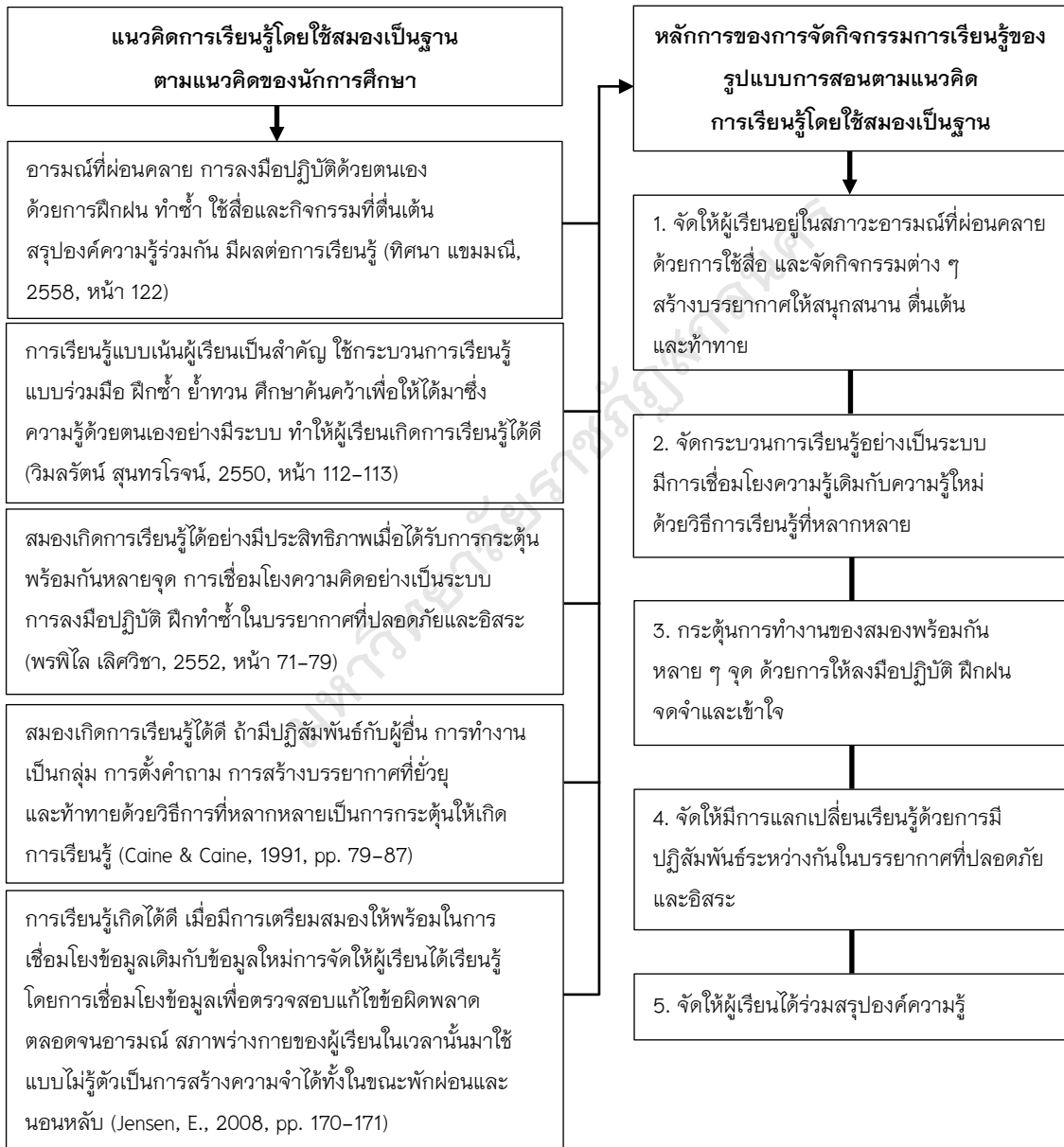
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษารูปแบบการสอนและสังเคราะห์องค์ประกอบ ของรูปแบบการสอน

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาสาระสำคัญของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 5 ปี)

ผลการดำเนินงานของทั้ง 5 ส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หลักการของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญและหลักการของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปและนำมาเป็นหลักการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน แสดงได้ดังภาพประกอบ 4

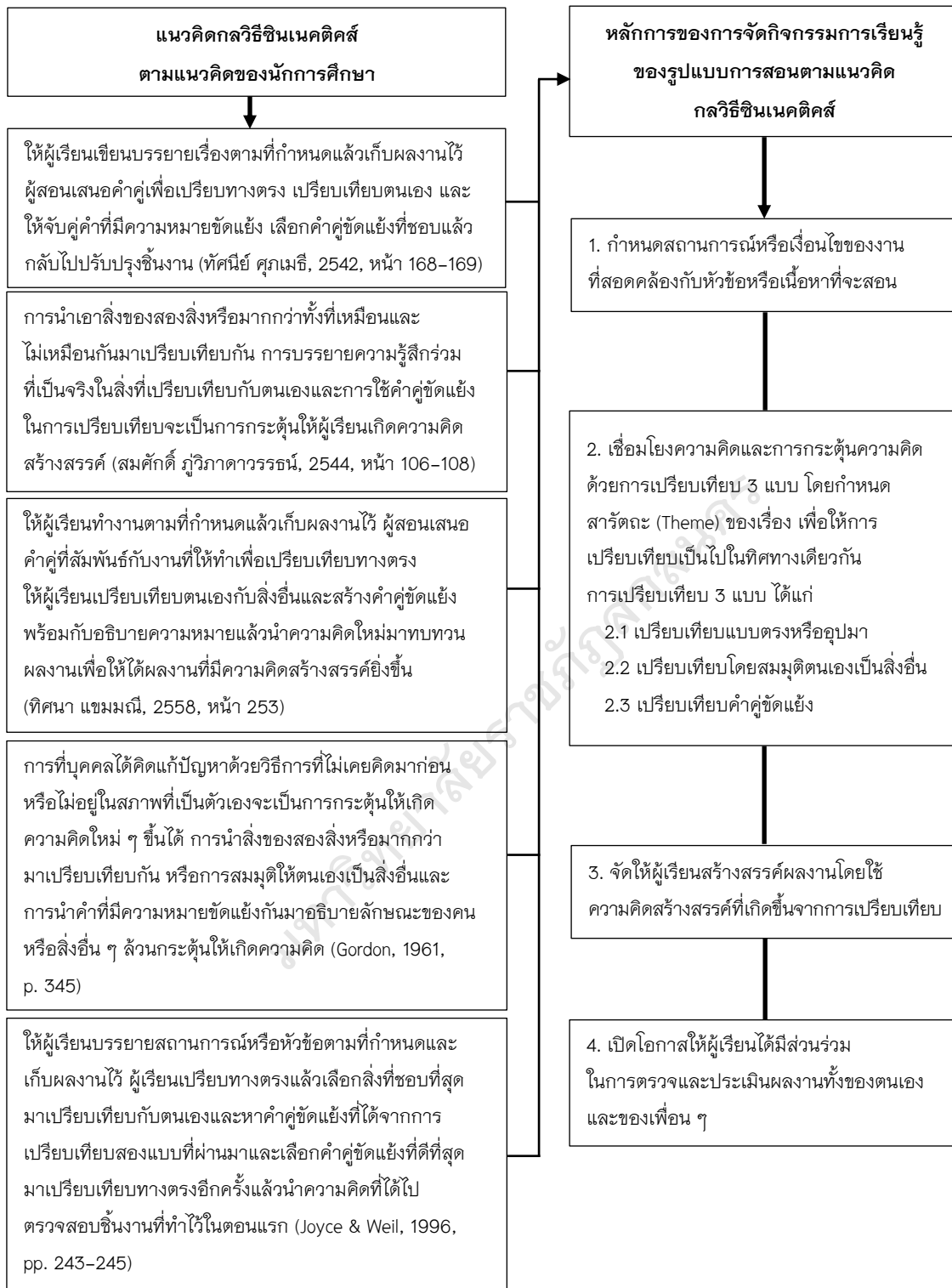
ภาพประกอบ 4 ผลการวิเคราะห์หลักการของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

จากภาพประกอบ 4 สรุปได้ว่า หลักการของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมี 5 ประเด็น คือ

1. สร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน ตื่นเต้นและท้าทาย ด้วยการใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย
2. จัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย
3. กระตุ้นการทำงานของสมองพร้อมกันหลาย ๆ จุด ด้วยการให้ลงมือปฏิบัติ ผักผ่อน จดจำและเข้าใจ
4. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในบรรยากาศที่ปลอดภัยและอิสระ
5. จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมสรุปองค์ความรู้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หลักการของแนวคิดกลวิธีชินเนตติคส์

จากการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดกลวิธีชินเนตติคส์ที่นักการศึกษาได้นำเสนอไว้ ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นหลักการของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างความรู้และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ได้ดังภาพประกอบ 5 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 5 ผลการวิเคราะห์หลักการของแนวคิดกลวิธีชินเนคติกส์

จากภาพประกอบ 5 สรุปได้ว่าหลักการของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนตามแนวคิดกลวิธีชินเนตติคส์มี 4 ประเด็น คือ

1. กำหนดสถานการณ์หรือเงื่อนไขของงานที่สอดคล้องกับหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน
2. เชื่อมโยงความคิดและการกระตุ้นความคิดด้วยการเปรียบเทียบ 3 แบบ โดยกำหนดสาระัตถะ (Theme) ของเรื่อง เพื่อให้การเปรียบเทียบเป็นไปในทิศทางเดียวกันการเปรียบเทียบ 3 แบบ ได้แก่
 - 2.1 เปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมา
 - 2.2 เปรียบเทียบโดยสมมุติตนเองเป็นสิ่งอื่น
 - 2.3 เปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง
3. จัดให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบ
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการตรวจและประเมินผลงาน ทั้งของตนเองและของเพื่อน ๆ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หลักการของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับสาระสำคัญของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ทราบว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองและภูมิปัญญาของมนุษย์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นบุคคลที่สังคมให้ความสนใจและต้องการอย่างมาก เพราะจะสามารถยกระดับของสังคมนั้น ๆ ให้ก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว (อารี พันธุ์มณี, 2547, คำนำ) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้หลากหลายแนวทาง การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่นักการศึกษาให้ความสนใจ จากการศึกษาแนวคิดของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักการศึกษา จำนวน 5 ท่าน สามารถสรุปเป็นสาระสำคัญของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างความรู้และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยได้ ดังภาพประกอบ 6 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 6 ผลการวิเคราะห์หลักการของแนวความคิดการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

จากภาพประกอบ 6 สรุปได้ว่าหลักการของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนตามแนวความคิดการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์มี 5 ประเด็น คือ

1. ความเป็นกัลยาณมิตร ให้ความสนใจ และเข้าใจกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

2. จัดให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความคล่องแคล่วในการใช้คำ การแต่งประโยค และการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย
3. สร้างแรงจูงใจด้วยการชมเชย ให้รางวัล กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเขียน และยอมรับผลงานของผู้เรียนด้วยความใส่ใจ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเขียน
5. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตรวจและประเมินผลงานทั้งของตนเองและของเพื่อน ๆ

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาารูปแบบการสอนและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอน หมายถึงสภาพหรือลักษณะของการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยวิธีสอนและเทคนิคต่าง ๆ เข้าไปช่วย เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการสอนที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) สามารถคาดคะเนถึงผลที่จะตามมาได้ โดยสามารถพิสูจน์หรือทดสอบได้ กล่าวคือสามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อนำไปพิสูจน์หรือทดสอบได้ 2) มีโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุผล และสามารถอธิบายเรื่องนั้น ๆ ได้ 3) รูปแบบการสอนที่ดีจะต้องสามารถช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ความคิดรวบยอด และความสัมพันธ์ รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการศึกษาหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง 4) รูปแบบการสอนที่ดีควรจะประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนและองค์ประกอบของรูปแบบการสอนตามทีนักรการศึกษาได้เสนอแนะไว้ จำนวน 3 ท่าน คือ ทิศนา ขัมมณี (2558); ศุภักษร ฟองจางวาง และกอบสุข คงมันัส (2559) และ Joyce & Weil (1996) ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของรูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีชินเนคตีสได้ ดังตาราง 12 ต่อไปนี้

ตาราง 12 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนของนักการศึกษา			ผลการสังเคราะห์
ทิตนา แชมมณี (2558)	ศุภักษร พงจางวาง และกอบสุข คงมนัส (2559)	Joyce & Weil (1996)	องค์ประกอบของรูปแบบการสอน
<p>รูปแบบการสอนเป็นลักษณะของการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามปรัชญา ทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีความครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ของระบบนั้น และได้รับการยอมรับหรือพิสูจน์ทดสอบ ถึงประสิทธิภาพของระบบนั้น ๆ มาแล้ว</p> <p>มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้น ๆ 2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ 3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น ๆ 4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด 	<p>รูปแบบการสอน หมายถึงสภาพหรือลักษณะของการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนซึ่งต้องอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้าไปช่วย เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีองค์ประกอบที่</p> <p>สำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หลักการ เป็นส่วนที่กล่าวถึงแนวคิด หรือทฤษฎีพื้นฐานอันเป็นที่มาของรูปแบบการสอน 2. วัตถุประสงค์ คือจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 3. เนื้อหา เป็นส่วนที่เป็นองค์ความรู้หรือสาระที่จะนำไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนซึ่งจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วย 4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงขั้นตอนของการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ 5. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ใช้วัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมของรูปแบบการสอนว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ 	<p>รูปแบบการสอน หมายถึงแผน หรือแบบ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ การสอนต่าง ๆ เช่น หนังสือ ฟิสิกส์ แถบบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และรายวิชาไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนจึงนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน</p> <p>รูปแบบการสอนจะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป้าหมายของรูปแบบ ซึ่งจะอธิบายถึงสิ่งที่มุ่งพัฒนา หรือคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 2. หลักการ หรือแนวคิดที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ 3. รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอน หรือการดำเนินการสอน 4. การประเมินผล ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบนั้น ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสำคัญและความเป็นมา เป็นส่วนที่กล่าวถึงเหตุผลและ ความจำเป็นที่ต้องพัฒนารูปแบบการสอน 2. หลักการ เป็นความเชื่อที่เป็นหลักหรือเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3. จุดมุ่งหมาย เป็นเป้าหมายเฉพาะของรูปแบบการสอนที่เป็นคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 4. เนื้อหา เป็นสาระความรู้หรือความสามารถอันเป็นคุณลักษณะที่สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย 5. กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นการลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน 6. การวัดและการประเมินผล เป็นแนวทางในการตรวจสอบว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

จากตาราง 12 สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีซินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสำคัญและความเป็นมา หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

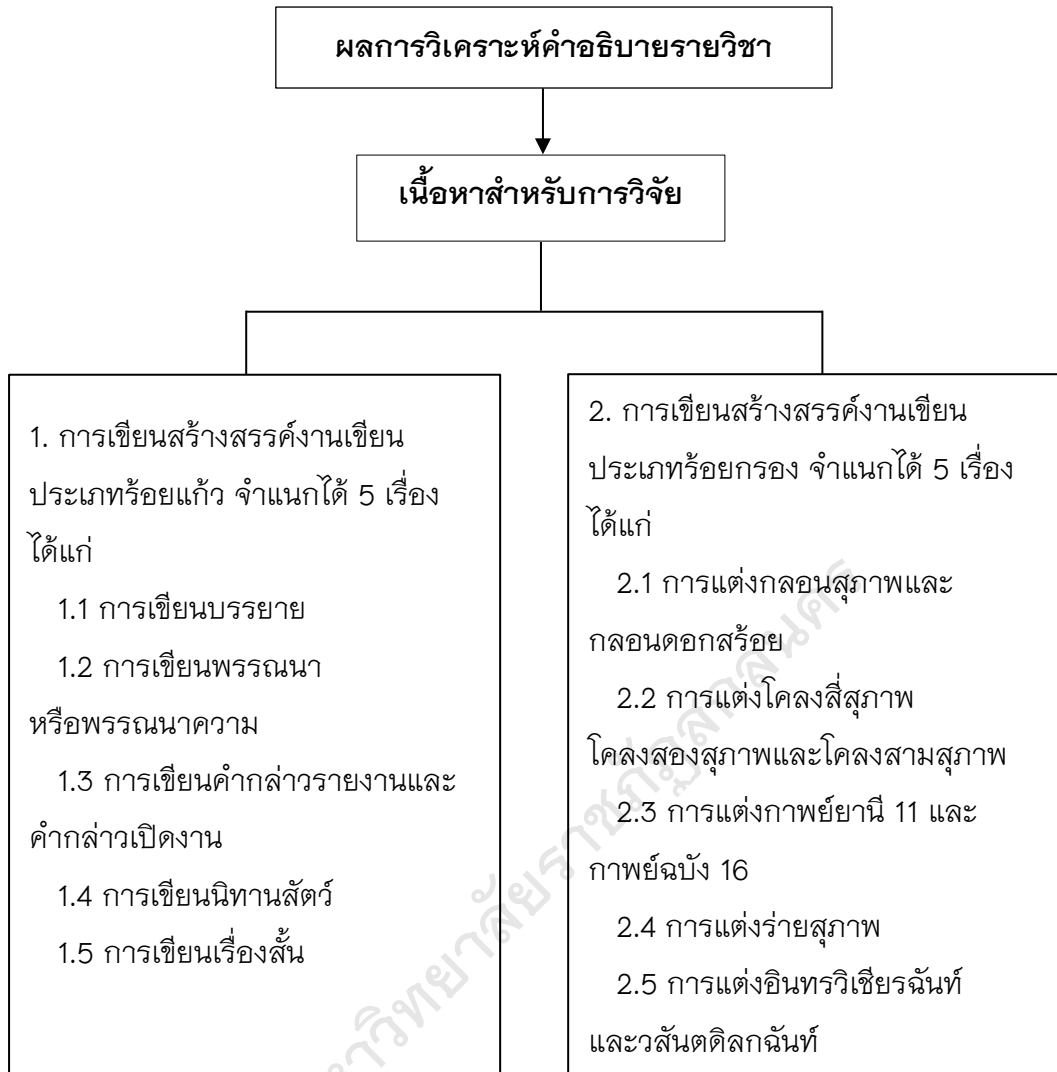
ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

(ค.บ. 5 ปี) สาขาวิชาภาษาไทย และคำอธิบายรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 5 ปี) สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สรุปได้ว่า หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อสนองนโยบาย และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเน้นความสำคัญในการพัฒนาคน พัฒนาสังคม และพัฒนาสภาพแวดล้อม โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย 3 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน และหมวดวิชาเลือกเสรี รายวิชา 21542211 การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทย (Creative Writing Teaching for the Thai Language Teachers) จำนวนหน่วยกิต 3(2-2-5) เป็นรายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาเฉพาะด้าน ในกลุ่มวิชาเอกเลือก

จากการศึกษาและวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา สรุปได้ว่ารายวิชาดังกล่าวมีสาระสำคัญที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งนับเป็นความรู้ความสามารถพื้นฐานทางด้านการใช้ภาษาไทยที่สำคัญยิ่งสำหรับการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ทั้งในสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาทำให้ได้เนื้อหา (Contents) ที่จะนำไปเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของรูปแบบการสอน แสดงได้ดังภาพประกอบ 7 ดังนี้

ภาพประกอบ 7 เนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนา รูปแบบการสอนและเอกสารประกอบ การใช้รูปแบบการสอน

การนำเสนอผลการพัฒนา รูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการสอนในตอนี่ 2 ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนและการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีซินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสอนและการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่นำเสนอในตอนี่ 1 ดังที่เสนอไว้ในตาราง 12 นั้น ทำให้ทราบว่าองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ ในส่วนนี้จึงขอนำเสนอผลของการอธิบายรายละเอียดขององค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งแสดงได้ดังภาพประกอบ 8

แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง		
<p>แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เมื่ออารมณ์อยู่ในสภาวะที่ผ่อนคลาย การใช้สื่อ การจัดกิจกรรม เพื่อสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน ตื่นเต้นและท้าทาย 2. จัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย 3. กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับพัฒนาการของสมอง และได้รับการกระตุ้นพร้อมกันหลาย ๆ จุด ด้วยการลงมือปฏิบัติ ฝึกฝน จดจำและเข้าใจ 4. ผู้เรียนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในบรรยากาศที่ปลอดภัยและอิสระ 5. ผู้เรียนร่วมสรุปองค์ความรู้ 	<p>แนวคิดกัลวีธีซินเนคติกส์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การกำหนดสถานการณ์หรือเงื่อนไขของงานที่สอดคล้องกับหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน 2. เชื่อมโยงความคิดและการกระตุ้นให้เกิดการคิดด้วยการเปรียบเทียบ 3 แบบ โดยผู้สอนกำหนดสาระตะ (Theme) ของเรื่องไว้เพื่อการเปรียบเทียบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การเปรียบเทียบ 3 แบบ ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 เปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมาโดยผู้สอนเสนอคำคู่เพื่อการเปรียบเทียบทั้งในสิ่งที่เหมือนหรือคล้ายกัน และสิ่งที่แตกต่างกัน 2.2 เปรียบเทียบตนเองเป็นสิ่งที่อื่นโดยผู้สอนกำหนดเหตุการณ์หรือสิ่งอื่น ๆ เพื่อการเปรียบเทียบกับตนเอง 2.3 เปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้งโดยให้ผู้เรียนคิดสร้างคำคู่ขัดแย้งและอธิบายคำคู่ขัดแย้ง 3. จัดให้สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบ 4. เปิดโอกาสให้ตรวจสอบและประเมินผลงาน 	<p>แนวคิดการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนมีความเป็นนักประชาธิปไตยมีความเป็นกัลยาณมิตร ให้ความสนใจและเข้าใจผู้เรียน 2. จัดหาสื่อและจัดกิจกรรมที่สนุกสนานผ่อนคลายอย่างหลากหลาย 3. สร้างแรงจูงใจด้วยการชมเชย ให้รางวัล กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเขียนและยอมรับผลงานของผู้เรียนด้วยความใส่ใจ 4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเขียน

องค์ประกอบของรูปแบบการสอน
<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสำคัญและความเป็นมา <p>การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการสื่อสารด้วยสัญลักษณ์อักษรที่สะท้อนความรู้ ความคิด และจินตนาการที่มีคุณค่าไปยังผู้รับสาร นักศึกษาที่เรียนวิชาชีวศุนาภาษาไทยจำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดทักษะ การนำเอาแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมาผสมผสานกับกัลวีธีซินเนคติกส์เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาทักษะดังกล่าวได้</p> 2. หลักการ <ol style="list-style-type: none"> 1) จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการผ่อนคลายด้วยกิจกรรมที่สร้างสรรค์อย่างหลากหลาย 2) เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ด้วยความยืดหยุ่นในการคิดโดยใช้สถานการณ์จำลอง 3) กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และสร้างองค์ความรู้ที่แปลกใหม่โดยวิธีการเปรียบเทียบทางตรง เปรียบเทียบโดยการสมมุติ และเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง 4) สร้างสรรค์ผลงานจากองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้น 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานและประเมินผลงานทั้งของตนเองและของเพื่อน ๆ 3. จุดมุ่งหมาย <p>เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้แก่ นักศึกษา</p> 4. เนื้อหาสาระ <ol style="list-style-type: none"> 1) งานเขียนประเภทร้อยแก้ว 1.1) การเขียนบรรยาย 1.2) การเขียนพรรณนา 1.3) การเขียนคำกล่าวรายงานและกล่าวเปิดงาน 1.4) การเขียนนิทานสัตว์ 1.5) การเขียนเรื่องสั้น 2) งานเขียนประเภทร้อยกรอง 2.1) กลอนสุภาพ 2.2) กลอนดอกสร้อย 2.3) โคลงสี่สุภาพ 2.4) โคลงสองสุภาพและสามสุภาพ 2.5) กาพย์ยานี 2.6) กาพย์ฉับ 2.7) ร่ายสุภาพ 2.8) อินทริเชียรฉันท และ 2.9) วสันตดิถีฉันท 5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ <p>ขั้นที่ 1 ผ่อนคลายขยายสมอง ขั้นที่ 2 ตรีกรองทบทวน ขั้นที่ 3 ชีววนเปรียบเทียบ ขั้นที่ 4 คมเฉียบผลงาน ขั้นที่ 5 แบ่งปันความรู้ ขั้นที่ 6 มุ่งสู่การประเมิน</p> 6. การวัดและประเมินผล <ol style="list-style-type: none"> 1) ทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียน 2) ทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 3) สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

ภาพประกอบ 8 ผลการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเสนอผลการประเมิน การตรวจสอบและการปรับปรุงรูปแบบ
 การสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้
 โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีซินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 สาขาวิชาภาษาไทย เป็นการนำเสนอผลการประเมิน การตรวจสอบและข้อเสนอแนะ
 โดยผู้เชี่ยวชาญชุดประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน จำนวน 5 ท่าน
 ซึ่งผลการประเมินปรากฏผลดังตาราง 13 ต่อไปนี้

ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน

รายการประเมิน (จำแนกตามองค์ประกอบ)	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ความสำคัญและความเป็นมาของรูปแบบ การสอน	4.65	0.53	มากที่สุด
2. แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอน	4.73	0.48	มากที่สุด
3. หลักการของรูปแบบการสอน	4.64	0.63	มากที่สุด
4. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน	4.55	0.64	มากที่สุด
5. เนื้อหาสาระของรูปแบบการสอน	4.67	0.52	มากที่สุด
6. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของรูปแบบการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอน	4.67	0.52	มากที่สุด
รวม	4.67	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 13 สรุปผลได้ว่ารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.54) องค์ประกอบ
 ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน
 ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ จุดมุ่งหมาย
 ของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.64)

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติมในประเด็น
 ต่าง ๆ อาทิ ควรนำเสนอตัวแปรตามหรือสิ่งที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบการสอนไปใช้ด้วย
 ปรับชื่อหัวข้อองค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัยให้ตรงกับในรูปแบบการสอน ควรตัด
 การทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ออก และควรเพิ่มเวลาในกระบวนการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 3 ชั้นซึ่งวนเปรียบเทียบ ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนทำให้รูปแบบการสอนมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถสรุปรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ ดังภาพประกอบ 9 ต่อไปนี้

**รูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทย
ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีชินเนคตติคส์
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย**

ความสำคัญและความเป็นมาของรูปแบบการสอน

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรที่สะท้อนความรู้ ความคิด และจินตนาการที่มีคุณค่าไปยังผู้รับสาร นักศึกษาที่เรียนวิชาชีพครูภาษาไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ และฝึกฝนให้เกิดทักษะ การนำเอาแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมาผสมผสานกับกลวิธีชินเนคตติคส์เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาทักษะดังกล่าวได้

หลักการของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนรายวิชาการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีชินเนคตติคส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มีหลักการสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ประการ ได้แก่

1. จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการผ่อนคลายด้วยกิจกรรมที่สร้างสรรค์
2. เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ด้วยความยืดหยุ่นในการคิดโดยใช้สถานการณ์จำลอง
3. กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และสร้างองค์ความรู้ที่แปลกใหม่โดยวิธีการเปรียบเทียบทางตรง เปรียบเทียบโดยการสมมุติ และเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง
4. สร้างสรรค์ผลงานจากองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้น
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานและประเมินผลงาน

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีชินเนคตติคส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มีจุดมุ่งหมายในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 3 ประการ ได้แก่

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

(มีต่อ)

เนื้อหาสาระของรูปแบบการสอน

เนื้อหาที่นำมาใช้ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนเป็นเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา “การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทย” (Creative Writing Teaching for the Thai Language Teachers) ซึ่งจำแนกตามรูปแบบของการเขียนได้ ดังนี้

1. งานเขียนประเภทร้อยแก้ว ได้แก่
 - 1.1 การเขียนบรรยาย
 - 1.2 การเขียนพรรณนาความ
 - 1.3 การเขียนคำกล่าวรายงานและคำกล่าวเปิดงาน
 - 1.4 การเขียนนิทานสัตว์
 - 1.5 การเขียนเรื่องสั้น
2. งานเขียนประเภทร้อยกรอง ได้แก่
 - 2.1 การแต่งกลอนสุภาพ
 - 2.2 การแต่งกลอนคอกสร้อย
 - 2.3 การแต่งโคลงสี่สุภาพ
 - 2.4 การแต่งโคลงสองสุภาพและโคลงสามสุภาพ
 - 2.5 การแต่งกาพย์ยานี
 - 2.6 การแต่งกาพย์ฉบัง
 - 2.7 การแต่งร่ายสุภาพ
 - 2.8 การแต่งอินทริวิเชียรฉันท
 - 2.9 การแต่งวลันตติลฉันท

กระบวนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการสอนรายรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีซินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้น (Six Steps) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ฝ่อคลายขยายสมอง (Building mind-body connection) ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นการทำงานของสมอง ให้ผู้เรียนมีอารมณ์ที่แจ่มใส รู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น และทำท่ายด้วยการใช้สื่อ เกม หรือกิจกรรมที่หลากหลาย (ใช้เวลาประมาณ 15 นาที)

ขั้นที่ 2 ตรีกรองทบทวน (Receiving, recoding and reviewing) ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมตามประเด็นหรือหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียน ผู้สอนควรเติมเต็มในส่วนที่เห็นว่ายังไม่สมบูรณ์ตามความเหมาะสม (ใช้เวลาประมาณ 35 นาที)

(มีต่อ)

ขั้นที่ 3 ซึ่ชวนเปรียบเทียบ (Comparing and making connections) ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดหรือความคิดสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ด้วยการเปรียบเทียบ 3 แบบ โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับสาระของเรื่อง (Theme) ที่กำหนดไว้ในแต่ละแผน ทั้งนี้เพื่อให้ประเด็นในการเปรียบเทียบไม่กว้างจนเกินไปนัก การเปรียบเทียบ 3 แบบ มีดังนี้ (ใช้เวลาประมาณ 70 นาที)

3.1 การเปรียบเทียบทางตรง (Direct Analogy) เป็นการเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของสิ่งของ 2 สิ่ง หรือมากกว่า สิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบอาจเป็น คน สัตว์ พืช หรือสิ่งของก็ได้ จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความคิดที่แปลกใหม่ขึ้น เช่น แมงปอเหมือนหรือต่างกับเครื่องบินอย่างไร

3.2 การเปรียบเทียบโดยการสมมติให้ตนเองเป็นสิ่งอื่น (Personal Analogy) เป็นการเปรียบเทียบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ขึ้นเมื่อตนเองอยู่ในสถานะของสิ่งอื่น เช่น สมมุติว่าท่านเป็นลูกเสือที่พลัดหลงจากแม่ จึงบรรยายความรู้สึกของตัวเอง

3.3 การเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง (Compressed Conflict) เป็นการใช้คำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีความหมายขัดแย้งกันหรือตรงข้ามกันมาอธิบายลักษณะของคน สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ เช่น เต่ายักษ์ที่ปราดเปรียว น้ำผึ้งขม จระเข้ที่ไร้เขี้ยว สายน้ำที่ร้อนผ่าว น้ำตาเป็อนยิ้ม เป็นต้น

ขั้นที่ 4 คมเฉียบผลงาน (Utilizing imagination) ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รังสรรค์ผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการนำเอาความคิดที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบ 3 แบบ ในขั้นที่ 3 มาสร้างสรรค์ผลงาน โดยให้เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับสาระของเรื่อง (Theme) ที่กำหนดไว้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ (ใช้เวลาประมาณ 60 นาที)

ขั้นที่ 5 แบ่งปันความรู้ (Sharing Knowledge) ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานที่รังสรรค์ขึ้น พร้อมกับวิพากษ์และแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ๆ และผู้สอน ซึ่งจะเป็นการช่วยเติมเต็มในหัวข้อเรื่องที่เรียนอีกครั้งหนึ่ง ตลอดจนสามารถนำความรู้ความคิดที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขผลงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย (ใช้เวลาประมาณ 40 นาที)

ขั้นที่ 6 มุ่งสู่การประเมิน (Assessing) ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ให้เพื่อนเป็นผู้ประเมิน และผู้สอนเป็นผู้ประเมิน และเมื่อสิ้นสุดกระบวนการควรให้ผู้เรียนบันทึกผลการเรียนรู้ด้วยเพื่อความรู้ความเข้าใจที่คงทนและแม่นยำยิ่งขึ้น (ใช้เวลาประมาณ 20 นาที)

(มีต่อ)

การวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีซินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ดำเนินการใน 3 ช่วง คือ วัดความรู้ ความเข้าใจเชิงเนื้อหาและวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนการใช้รูปแบบการสอน ระหว่างการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนด้วยการตรวจผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วม และการบันทึกผลการเรียนรู้ของนักศึกษา และช่วงสุดท้าย คือวัดและประเมินผลหลังการใช้รูปแบบการสอนโดยวัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และสอบถามความพึงพอใจ

ภาพประกอบ 9 สรุปสาระสำคัญของรูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีซินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย

ส่วนที่ 2 ผลการจัดทำเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการสอน

และผลการประเมิน

การนำเสนอผลการจัดทำเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการสอนในนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 รายการ ดังนี้

1. การจัดทำและประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ทำให้ได้ประเด็นสำคัญที่ควรนำมาเสนอไว้เป็นส่วนประกอบของคู่มือการใช้ 3 ประเด็น ได้แก่ 1) คำแนะนำในการใช้รูปแบบการสอน 2) บทบาทของผู้สอน และ 3) บทบาทของผู้เรียน รายละเอียดของส่วนประกอบดังกล่าวแสดงได้ดังตาราง 14

ตาราง 14 ส่วนประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

คำแนะนำในการใช้ รูปแบบการสอน	บทบาทของผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
<p>ศึกษาและทำความเข้าใจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน ซึ่งมีอยู่ 3 รายการ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รูปแบบการสอน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสำคัญ และความเป็นมาของรูปแบบ หลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ เนื้อหาสาระของรูปแบบ กระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบ และการวัดและประเมินผลของรูปแบบ 2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน 3. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน ซึ่งแต่ละแผนจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับ เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน (ขั้นตอนการสอน) สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ใบความรู้ ใบงาน ตลอดจนแบบสังเกต พฤติกรรม เกณฑ์การตรวจให้คะแนนผลงานของผู้เรียน เป็นต้น ซึ่งแต่ละแผนอาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ในแต่ละแผน 	<p>เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฉบับนี้ ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้สอนจึงควรศึกษาและปฏิบัติตนดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมตัวเองให้เป็นผู้สอนที่มีบุคลิกภาพเป็นนักประชาธิปไตย มีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียนทุกคน 2. ศึกษากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนทั้ง 6 ชั้น ให้เข้าใจ 3. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน ไว้ให้พร้อม และเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ซึ่งสื่อหรืออุปกรณ์หลัก ๆ ตลอดจนจุดประสงค์ที่ใช้วัด ซึ่งได้แนะนำไว้ในแต่ละแผนแล้ว 4. จัดเตรียมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (อัตนัย) จำนวน 4 ข้อ 5. ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (อัตนัย) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเตรียมความพร้อมให้กับตนเองสำหรับการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง 2. ให้ความสนใจและตั้งใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนอย่างเต็มตามศักยภาพ 3. กระตือรือร้นในการทำงานหรือทำกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม 4. มีความรับผิดชอบ และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นตามหลักของความเป็นนักประชาธิปไตยที่ดี

ตาราง 14 (ต่อ)

คำแนะนำในการใช้ รูปแบบการสอน	บทบาทของผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
	<p>6. ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจทุกแผนก่อนนำไปใช้ เพราะแต่ละแผนอาจมีความแตกต่างกันในรายละเอียด</p> <p>7. รวบรวมคะแนนการสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคน แล้วนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย</p> <p>8. ตรวจสอบประเมินผลงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา ทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง ซึ่งเป็นผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นในแต่ละแผน ตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เนื้อหา การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และฉันทลักษณ์ (ดูรายละเอียดได้จากภาคผนวกท้ายแผนการจัดการเรียนรู้)</p> <p>9. ตรวจสอบประเมินผลการบันทึกความรู้ ความคิดเห็นของนักศึกษา ตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เนื้อหาที่เรียนโดยสรุป ในคาบนี้ ความเหมาะสมของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้ ประโยชน์ที่ได้รับ ความรู้สึก โดยภาพรวม (ดูรายละเอียดได้จากภาคผนวกท้ายแผนการจัดการเรียนรู้)</p>	

ผลของการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ
การสอน โดยผู้เชี่ยวชาญปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. รายละเอียดคนคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างได้ผล	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การกำหนดสาระสำคัญของเรื่อง (Theme) ที่จะให้เขียนช่วยให้มองเห็นทิศทางของเนื้อหาที่จะเขียนได้ดีขึ้น	4.60	0.55	มากที่สุด
3. รายละเอียดเกี่ยวกับสื่อหรือสิ่งจำเป็นที่จะใช้ประกอบการสอนในแต่ละแผนมีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียน มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	4.80	0.45	มากที่สุด
7. การจัดเตรียมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 2 ฉบับ ระบุได้ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้	4.80	0.45	มากที่สุด
8. เกณฑ์ในการตรวจประเมินให้คะแนนผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
9. รายการพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตมีความชัดเจนและสามารถประเมินได้ ได้แก่ ความสนใจ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น การนำเสนอผลงาน และการทำงานเสร็จตามเวลา	5.00	0.22	มากที่สุด
10. รายการในแบบบันทึกความรู้และความเห็นของผู้เรียนครอบคลุมสิ่งที่ต้องการให้บันทึก ได้แก่ เนื้อหาที่เรียนในคาบนี้ โดยสรุป ความเหมาะสมของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้ ประโยชน์ที่ได้รับความรู้สึกรวม และข้อเสนอแนะ	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.80	0.44	มากที่สุด

จากตาราง 15 สรุปผลได้ว่าคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) รายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ รายการพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตมีความชัดเจน และสามารถประเมินได้ ได้แก่ ความสนใจ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น การนำเสนอผลงาน และการทำงานเสร็จตามเวลา ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.22) และรายการที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ การกำหนดสาระสำคัญของเรื่อง (Theme) ที่จะให้เขียนช่วยให่มองเห็นทิศทางของเนื้อหาที่จะเขียนได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55)

2. การจัดทำและประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ได้ประเด็นสำคัญที่ควรนำมาเสนอเป็นหัวข้อของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 7 หัวข้อ ได้แก่ 1) สาระสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ 3) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ 4) หลักฐานการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และ 7) การวัดและประเมินผล

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ ผลสรุปปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

รายการประเมิน (จำแนกตามหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้)	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สาระสำคัญ			
1.1 เขียนได้ถูกต้องตามเนื้อหา ด้วยภาษาที่กระชับและชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในแผนนั้น ๆ	4.80	0.45	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาสาระของการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุ	4.80	0.45	มากที่สุด
2.4 สามารถวัดและประเมินได้	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน (จำแนกตามหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้)	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3. เนื้อหาสาระการเรียนรู้			
3.1 ระบุขอบเขตของเนื้อหาที่จะเรียนได้ชัดเจน	5.00	0.22	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญที่กำหนดไว้	5.00	0.22	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	0.22	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอนในแต่ละแผน	4.60	0.55	มากที่สุด
4. หลักฐานการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องและครอบคลุมสาระสำคัญ	5.00	0.22	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.22	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.22	มากที่สุด
4.4 สามารถใช้วัดและประเมินผลได้	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้			
5.1 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและสอดคล้องกับ กระบวนการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในรูปแบบ	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 สามารถปฏิบัติให้เห็นเป็นรูปธรรมได้	4.80	0.45	มากที่สุด
5.3 สามารถสร้างเสริมความสามารถในการเขียน เชิงสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียนได้	4.80	0.45	มากที่สุด
5.4 กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว และท้าทาย	4.80	0.45	มากที่สุด
5.5 มีความเหมาะสมกับเวลา	4.60	0.55	มากที่สุด
6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้			
6.1 ระบุสื่อ/แหล่งการเรียนรู้ไว้ชัดเจน	5.00	0.22	มากที่สุด
6.2 มีสื่อ/แหล่งการเรียนรู้แบบไว้ที่ภาคผนวกท้ายแผน ครบถ้วนตามที่ระบุ	4.80	0.45	มากที่สุด
6.3 มีความถูกต้อง สมบูรณ์และสอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.22	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน (จำแนกตามหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้)	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 มีวิธีการวัดที่ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 มีเครื่องมือในการวัดครบถ้วนตามที่ระบุ	4.80	0.45	มากที่สุด
7.3 มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักวิชา	4.80	0.45	มากที่สุด
7.4 มีเกณฑ์ในการประเมินผลเป็นรูปธรรมและชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7.5 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.66	0.39	มากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

การนำเสนอผลการใช้รูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานผสมผสานกลวิธีซินเนคติกส์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

แบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ส่วนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมี ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ค่าสถิติ (t)	Sig.
ก่อนเรียน	37	40	16.70	3.32	39.43**	.00
หลังเรียน	37	40	33.32	2.43		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏผลดังตาราง 18

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจหลังเรียนกับเกณฑ์ที่ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X} (ร้อยละ)	S.D.	เกณฑ์กำหนดร้อยละ	ค่าสถิติ (t)	Sig.
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนสร้างสรรค์หลังเรียน	37	40	83.30	2.43	75	8.33**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความรู้ความเข้าใจเชิงเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ค่าสถิติ (t)	Sig.
ก่อนเรียน	37	40	19.27	3.11	50.40**	.00
หลังเรียน	37	40	32.30	2.44		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 สรุปได้ว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏผลดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน
กับเกณฑ์ที่ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{X} (ร้อยละ)	S.D.	เกณฑ์ที่ กำหนด ร้อยละ	ค่าสถิติ (t)	Sig.
ความสามารถ ในการเขียนเชิง สร้างสรรค์หลังเรียน	37	40	80.75	2.44	75	3.38**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน
ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่
กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน
ด้วยรูปแบบการสอน** ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ปรากฏผลดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบ
การสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล ระดับความพึงพอใจ
1. ท่านชอบที่จัดให้มีการผ่อนคลายก่อนเข้าสู่บทเรียน	4.78	0.48	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่ใช้เพื่อการผ่อนคลายมีความหลากหลาย	4.43	0.56	มาก
3. ท่านรู้สึกผ่อนคลายเมื่อมีการบริหารสมอง	4.65	0.48	มากที่สุด
4. ท่านชอบเมื่อได้ทราบวัตถุประสงค์ก่อนเรียน	4.35	0.59	มาก
5. ท่านรู้สึกว่าบรรยากาศการเรียนอบอุ่นและเป็นกันเอง	4.70	0.46	มากที่สุด
6. ท่านชอบที่จัดให้มีการทบทวนความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมด้วยการเล่าหรือเขียน	4.86	0.35	มากที่สุด
7. การทบทวนความรู้เดิมทำให้ท่านเชื่อมโยง กับความรู้ใหม่ได้ง่ายและชัดเจนขึ้น	4.78	0.42	มากที่สุด
8. ท่านชอบที่ผู้สอนร่วมเติมเต็มความรู้	4.81	0.39	มากที่สุด
9. ท่านชอบที่จัดให้มีการเปรียบเทียบทางตรง	4.65	0.48	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล ระดับความพึงพอใจ
10. ท่านชอบที่จัดให้มีการเปรียบเทียบโดยการสมมุติให้เป็นสิ่งอื่น	4.70	0.46	มากที่สุด
11. ท่านชอบที่จัดให้มีการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง	4.51	0.61	มากที่สุด
12. การเปรียบเทียบทั้ง 3 แบบสามารถกระตุ้นให้ท่านเกิดการคิดและเกิดความคิดสร้างสรรค์	4.59	0.55	มากที่สุด
13. ท่านรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้รังสรรค์ชิ้นงาน	4.57	0.56	มากที่สุด
14. ท่านรู้สึกว่า การสร้างสรรค์ผลงานเขียนง่ายขึ้น	4.51	0.61	มากที่สุด
15. ท่านชอบที่ได้มีโอกาสฝึกฝนการเขียนในรูปแบบร้อยแก้ว	4.43	0.60	มาก
16. ท่านชอบที่ได้มีโอกาสฝึกฝนการเขียนในรูปแบบร้อยกรอง	4.54	0.65	มากที่สุด
17. ท่านรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้มีโอกาสนำเสนอผลงาน	4.59	0.59	มากที่สุด
18. ท่านดีใจที่เพื่อน ๆ และผู้สอนร่วมวิพากษ์ผลงาน และแลกเปลี่ยนความรู้กับท่าน	4.78	0.42	มากที่สุด
19. ท่านชอบที่มีโอกาสนำเสนอผลงานด้วยวิธีการที่หลากหลายและเป็นอิสระ	4.59	0.49	มากที่สุด
20. ท่านรู้สึกว่ามีการกระตุ้นและเสริมแรงผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.54	0.51	มากที่สุด
21. ท่านรู้สึกว่าเนื้อหาที่เรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.65	0.48	มากที่สุด
22. การบันทึกการเรียนรู้ทำให้ท่านเข้าใจและจดจำบทเรียนได้ดีขึ้น	4.54	0.51	มากที่สุด
23. ท่านชอบที่มีวิธีการประเมินที่หลากหลายและมีเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน	4.62	0.49	มากที่สุด
24. ท่านเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบวิชาชีพครูได้	4.73	0.56	มากที่สุด
25. โดยสรุปท่านมีความรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียน	4.87	0.54	มากที่สุด
รวม	4.63	0.51	มากที่สุด

จากตาราง 21 สรุปได้ว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51) รายการประเมินที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ มีความรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียน ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.54) ส่วนรายการประเมินที่นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ชอบเมื่อได้ทราบวัตถุประสงค์ก่อนเรียน ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.59)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักศึกษา แบบสังเกต พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้ง 16 แผน จากการตรวจผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนจากการสัมภาษณ์พูดคุย แล้วนำข้อมูลมาจัดเป็นหมวดหมู่พร้อมทั้งพิจารณาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล แล้วสรุปเป็นผลการใช้รูปแบบการสอนในเชิงคุณภาพของรูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานผลสัมฤทธิ์เชิงนวัตกรรมคิดส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถจำแนกเป็นประเด็นสำคัญ ๆ ได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ข้อมูลในประเด็นนี้หมายถึงความรู้ความเข้าใจในด้านความหมาย หลักการ ทฤษฎี และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นย่อย ๆ ได้แก่ การวางโครงเรื่อง หลักการใช้ถ้อยคำในภาษาเขียน หลักการแต่งประโยค หลักการเรียบเรียงเนื้อหา ความหมายของการเขียนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งข้อบังคับหรือฉันทลักษณ์ (กรณีที่เป็นงานเขียนประเภทร้อยกรอง) ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ ลักษณะและองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้สามารถพิจารณาได้จากการถาม-ตอบคำถาม การแลกเปลี่ยนความรู้ การเปรียบเทียบ การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน การบันทึกการเรียนรู้ท้ายคาบเรียน ตลอดจนจากผลการรังสรรค์ชิ้นงาน สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจในประเด็นย่อย ๆ เหล่านี้ได้เป็นอย่างดี และจากแผนการจัดการเรียนรู้ในส่วนที่

เป็นเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา “การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทย” (Creative Writing Teaching for the Thai Language Teachers) ผู้วิจัยได้นำมาเป็นหัวข้อเนื้อหา (Contents) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 หัวข้อ ซึ่งประกอบด้วย การเขียนแบบบรรยาย การเขียนพรรณนาความ การเขียนคำกล่าวรายงานและคำกล่าวเปิดงาน การเขียนนิทานลึกลับ การเขียนเรื่องสั้น การแต่งกลอนสุภาพ การแต่งกลอนดอกสร้อย การแต่งกาพย์ยานี การแต่งกาพย์ฉบัง การแต่งโคลงสี่สุภาพ การแต่งโคลงสองสุภาพ การแต่งโคลงสามสุภาพ การแต่งร่ายสุภาพ การแต่งอินทวิเชียรฉันท และ การแต่งวลิตติกลฉันท นั้นก็พบว่า นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระตามหัวข้อต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่ในระดับที่น่าพอใจเช่นกัน เห็นได้จากการบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษา และจากการสรุปเนื้อหาในหัวข้อนั้น ๆ ด้วยผังความคิด ผู้วิจัยขอนำมาเสนอไว้พอสังเขป ดังนี้

เนื้อหาที่เรียนในคาบนี้โดยสรุป คือการเขียนบรรยาย เป็นการเขียนเพื่อเล่า หรือชี้แจงให้ทราบถึงรายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งนั้น หรือเรื่องนั้นได้เป็นอย่างดี

(ณัฐพงษ์ ตงบุญชัย, บันทึกการเรียนรู้, 20 พฤศจิกายน 2561)

เนื้อหาโดยสรุปในคาบนี้คือ ทำให้ทราบว่า การเขียนบรรยาย หมายถึง การเขียนที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการจะบอกแก่ผู้อ่าน ซึ่งอาจจะเขียนจากส่วนที่กว้างสุดไปยังส่วนที่เล็กสุดของสิ่งนั้น ๆ หรือทางกลับกันอาจจะเริ่มเขียนจากส่วนที่เล็กสุดไปยังส่วนที่กว้างสุดของสิ่งนั้น ๆ ก็ได้

(นัทธกานต์ ศรีพอ, บันทึกการเรียนรู้, 20 พฤศจิกายน 2561)

เนื้อหาโดยสรุปในคาบนี้ได้แก่ การเขียนแบบพรรณนาความ ซึ่งทำให้รู้จักการเขียนแบบพรรณนาว่า หมายถึงการเขียนที่นอกจากจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ผู้เขียนจะต้องสอดแทรกอารมณ์หรือความคิดเห็นลงไป ในข้อเขียนนั้น ๆ ด้วย มุ่งหวังให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้ายตามหรือเกิดความสะเทือนใจต่อสิ่งนั้น ๆ

(คุณากร อูระ, บันทึกการเรียนรู้, 20 พฤศจิกายน 2561)

เนื้อหาที่เรียนในคาบนี้สรุปได้ว่า การเขียนนิทานสัตว์เป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เขียนได้ฝึกทักษะการคิด การจินตนาการ แล้วถ่ายทอดออกมาอย่างเป็นอิสระ ตัวละครในนิทานอาจเป็นสัตว์หรือเป็นคนร่วมด้วยก็ได้

(นราธิป แก้วปิลลา, บันทึกการเรียนรู้, 20 พฤศจิกายน 2561)

เนื้อหาที่เรียนในคาบนี้สรุปได้ว่า กลอนสุภาพจัดเป็นกลอนแม่บท หมายความว่าถ้าใครแต่งกลอนชนิดนี้ได้ก็จะสามารถแต่งกลอนชนิดอื่น ๆ ได้โดยไม่ยาก เช่น กลอนนิราศ กลอนบทละคร กลอนเพลงยาว กลอนดอกสร้อย และกลอนเสภา เป็นต้น เพราะกลอนทุกชนิดจะมีข้อบังคับเหมือนกัน ได้แก่ บังคับคณะ สัมผัส และเสียงวรรณยุกต์

(คุณากร อูระ, บันทึกการเรียนรู้, 20 พฤศจิกายน 2561)

เนื้อหาที่เรียนในคาบนี้สรุปโดยภาพรวมได้ดังนี้ โคลงสี่สุภาพเป็นโคลง แม่บทของการแต่งโคลงชนิดอื่น ๆ มีข้อบังคับคำเอก 7 ที่ คำโท 4 ที่ บังคับสัมผัส โดยให้คำสุดท้ายบาทแรกสัมผัสกับคำที่ 5 ของบาทที่ 2 และ 3 และให้คำสุดท้ายของบาทที่ 2 สัมผัสกับคำที่ 5 ของบาทที่ 4 ถ้าแต่งต่อกันไปหลายบทจะต้องมีการ “ร้อยโคลง” ด้วย

(เจนจิรา งามนา, บันทึกการเรียนรู้, 20 พฤศจิกายน 2561)

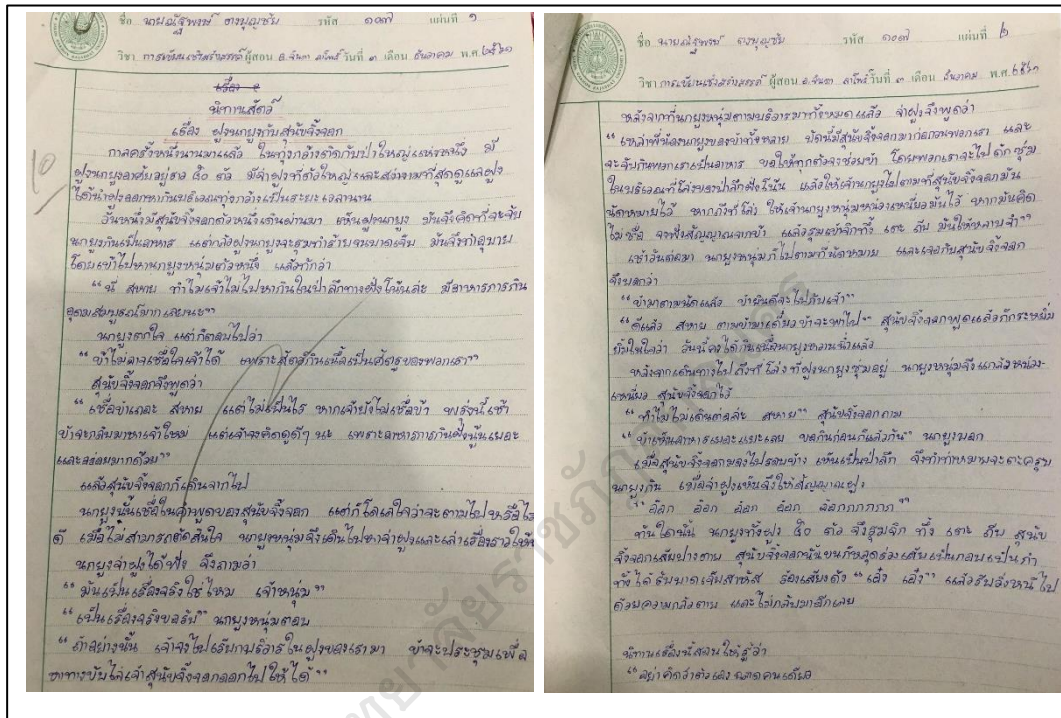
เนื้อหาที่เรียนในคาบนี้โดยสรุป ทำให้ทราบลักษณะของการแต่งวลันตติกฉันทว่า เป็นฉันทที่มีความไพเราะอีกชนิดหนึ่ง นิยมนำไปแต่งเป็นบทสดุดี บทหนึ่งมี 2 บาท แต่ละบาทแบ่งเป็น 2 วรรค วรรคหน้า 8 คำ วรรคหลัง 6 คำ แต่ละบาทบังคับคำครุ ดังนี้ วรรคหน้า กำหนดให้คำที่ 1, 2, 4 และ 8 เป็นคำครุ นอกนั้นเป็นคำลหุ ส่วนวรรคหลัง กำหนดให้คำที่ 3, 5 และ 6 เป็นคำครุ นอกนั้นเป็นคำลหุ การส่งสัมผัสมีลักษณะเหมือนกลอนสุภาพ

(อชิษฐาน อภัยโส, บันทึกการเรียนรู้, 20 พฤศจิกายน 2561)

ส่วนที่ 2 ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ข้อมูลในประเด็นนี้หมายถึงการที่ผู้เรียนหรือนักศึกษามีความสามารถรังสรรค์ชิ้นงานทั้งงานเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองออกมาได้อย่างน่าประทับใจ จากแผนการจัดการเรียนรู้ในส่วนที่เป็นเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา “การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทย” ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นหัวข้อเนื้อหา (Contents) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 หัวข้อ ดังที่ได้นำเสนอไว้ในส่วนที่ 1 นั้น

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างน่าประทับใจ นักศึกษามีความสุขในการร่วมกิจกรรมการเปรียบเทียบแบบต่าง ๆ มีความสุขในการเขียน และมีความสุขในการได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน แม้เวลาในคาบเรียนจะมีจำกัดแต่นักศึกษาก็สามารถเขียนชิ้นงานออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอยกมานำเสนอไว้ ณ ที่นี้พอสังเขป ดังนี้

ภาพประกอบ 10 ผลงานการเขียนนิทานสัตรี

 ชื่อ..... นางสาวนันทกานต์ ศรีทอง รหัส ๒๑๐๐๖๒๐๑๑๓๓ แผนที่ ๓
 วิชา..... ผู้สอน..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

งานเขียน ประเภทร้อยกรอง
กลอนสุภาพ
“น้ำผึ้งหยดเดียว”

เพียงเอ๋ยถึงน้ำผึ้งก็ว่าหวาน	แม้หน้าตาดีมือจะกำไทร
เพียงหยดเดียวก็แสนหวานกว่าใดใด	จึงน้ำใจไม่มอดค่าน้ำคนใจ
น้ำผึ้งนี้ไซ้ทุกทีจะสิ้นหมด	ต้องรันทดเพื่อตามหาซึ่งผึ้งใหญ่
โดนผึ้งต่อมสอดระทมปลาร้าวจ	เพื่อฝักใฝ่ตามให้ ได้ลิ้มลอง
แต่น้ำผึ้งหยดเดียวก็มีค่า	เพียงเพราะว่ามันเกิดรสสุดใจของ
รู้สึกดีเมื่อได้ชิมดังหมายปอง	ใครได้ลองจะตัดใจไปแสนหน

ภาพประกอบ 11 ผลงานการแต่งกลอนสุภาพ

กลอนดอกสร้อย "นักศึกษาที่รัก"

103
10
24 ก.ค. 61

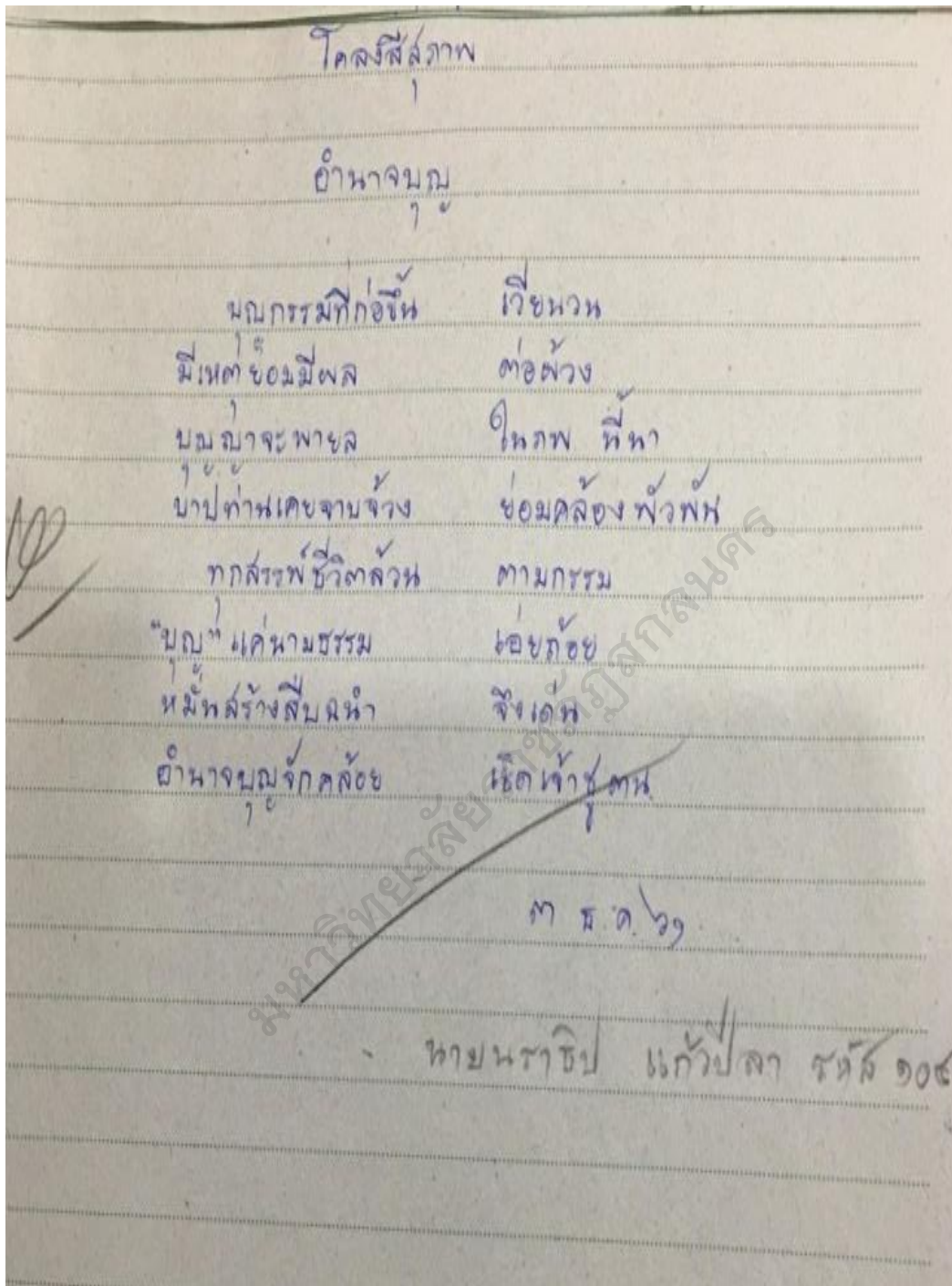
รักเอ๋ยนักศึกษา
เอาความรู้ที่ได้ในกำมือ
ความรู้ที่ได้ใช้สอนปราบมาร
แม่हनทางก้าวอย่างข่างลำบาก
จะต้องหมั่นขัดเกลาเซาะขี้ปัญญา
การเรี่ยนรู้ของเราเหมือนเพลง
ปูพื้นฐานแน่นเหนียวชื่อว่าครู
มาร้างแวกใครเล่าเฝ้าออกกลับ
จากบ้านมาเพียงล้าพองน้ำตาหนอง
แต่ก็มีคุณครูคอยปลอบใจ
ให้คิดว่าสาขาคือบ้านเรา
ตาบเรานั่นทั้งเหนือยใญ่เหนือยกาย
เพราะครูสอนครูเตือนกฎวิธี
ด้วยครุรักหวังดีต่อลูกศิษย์
ศิษย์ก็เพียรเรี่ยนไปไม่ระทม
เราก็หวังจะเป็นอย่างเขบศร
ช่วยให้อาชีพนี้เด่นตระการ
สุดทำขวัญใครที่รักเราเหมือนลูก
เป็นอันไม่ที่ส่ำและเกียรียงไกร

เจ้าเกิดมาต้อเพียรเรี่ยนหนังสือ
มาฝึกปรือฝึกฝนให้ขำขาน
หาความรู้ความลับให้กระจ่าง
เป็ห เก่งสารขั้ดีควรมีมา
ต้อจงรักพรากครอบค้อมวิชา
เดินทางมาเรี่ยนรู้เพื่อเป็นครู
ที่มีผู้บรเลงอย่างสรยทร
ให้ความรู้ลึกล้ำอย่างข่าง
นอนไม่หลับหอดูสุดเศร้าหมอง
เอ๋ยปากร้องออกกลับไม่ต้องตา
ให้สลดเสลดสิ้นใจเพื่อจะ
ช่วยขัดเกลาคุณเลเป็นอย่างดี
อีกต้อมาไม่นานข่างสุ
ตามวิธีที่ครูสั่งให้เรียน
สอนด้วยจิตตอด้วยใจที่สุขสม
คือขสขสมเรี่ยนรู้ประสพการณ์
นั้นต้อจต้องทำช่วยสืบสาน
นามกล่าวขานชื่อครูภาษาไทย
เหมือนต้องปลุกตำให้โตเติบโต
ให้ใฝ่ใถ่ต้อต้นแบบของเราเออย

สมาชิกกลุ่ม
รหัศ 105 110 132
133 663 136

ภาพประกอบ 12 ผลงานการแต่งกลอนดอกสร้อย

ภาพประกอบ 13 ผลงานการแต่งโคลงสี่สุภาพ

ส่วนที่ 3 การนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ หมายถึงการพิจารณาในประเด็นที่เมื่อนักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และสามารถสร้างสรรค์ผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทั้งประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองได้แล้ว นักศึกษาจะสามารถนำผลการเรียนรู้เหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ต่อการศึกษา รายวิชาอื่น ๆ ตลอดจนความคาดหวังในอนาคตที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพครุภาษาไทยในอนาคตต่อไปด้วยได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากพฤติกรรมการแสดงออกทั้งในส่วนที่เป็นลายลักษณ์อักษร (วจนภาษา) และจากส่วนที่เป็นอวัจนภาษา ซึ่งจะเห็นได้ว่า นักศึกษากล้าที่จะแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงขัดแย้ง หรือโต้ตอบ และในเชิงคล้อยตามอย่างมีเหตุผล มีความกระตือรือร้น มีชีวิตชีวาในการร่วมกิจกรรม มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งงานกลุ่มและรายบุคคล ดังนั้นจึงทำให้สามารถอนุมานหรือคาดหวังได้ว่า นักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้จะสามารถนำผลการเรียนรู้ไปปรับใช้ได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากผลการบันทึกความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรายวิชานี้ หลังสิ้นสุดกระบวนการทดลองของนักศึกษาที่กล่าวถึงประเด็นนี้ไว้อย่างน่าสนใจหลายคน อาทิ

ครั้งแรกที่รู้ว่าต้องเรียนวิชานี้ รู้สึกกังวลเพราะจากวิชาเดิมที่ต้องเรียนก็ยากและงานเยอะอยู่แล้ว แต่พอได้เริ่มมาเรียนจริง ๆ กลับพบว่าผ่อนคลายมาก ถึงแม้ว่าจะมีเนื้อหาที่ต้องใช้ความคิดแต่ก็สามารถคิดได้อย่างรวดเร็ว เพราะอาจารย์จะพาผ่อนคลายก่อนเรียนเสมอ

(มิ่งขวัญ มุงคุณ, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2561)

ในคาบเรียนนี้มีความรู้สึกผ่อนคลายเป็นอย่างมาก เพราะเพื่อน ๆ ในแต่ละกลุ่มกล้าแสดงศักยภาพออกมา ชวนให้กล้าตื่นเต้น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทำให้เกิดการพัฒนาด้านความคิดและทักษะการพูดมากยิ่งขึ้น ผมจึงแน่ใจว่าจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการเป็นครูในอนาคตได้

(คุณากร อูระ, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2561)

สำหรับความรู้สึกของดิฉันที่ได้เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดิฉันรู้สึกว่าเป็นการส่งเสริมให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จริง ๆ ค่ะ เพราะทำให้นักศึกษาได้ใช้

เวลาทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียนอย่างสร้างสรรค์ ได้มีทักษะและความรู้เพิ่มขึ้น เช่น เรื่อง การใช้คำ การพูด การเขียน การอ่าน การจินตนาการ เป็นต้น ดิฉันคิดว่าความรู้เหล่านี้จะสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันและในการสอนในอนาคตข้างหน้าด้วย

(ธนรัตน์ น้อยตาแสง, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2561)

ความรู้สึกรักที่ได้รู้ว่าจะได้เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทย รู้สึกตื่นเต้นค่ะ เพราะแค่ชื่อวิชาก็น่าเรียนแล้ว พอได้เริ่มเรียนก็ยิ่งรู้สึกว่าได้พัฒนาความคิดตัวเอง ได้เปิดโลกทัศน์ทางความคิดไปได้เยอะเลยค่ะ ได้ลองคิด คิดโดยการใช่วิธีเปรียบเทียบแบบใหม่ ๆ แบบที่ไม่เคยลองใช้มาก่อน เช่น การนำเอาสิ่งหนึ่งไปเปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่ง การนำตนเองไปเปรียบเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ แล้วแสดงความรู้สึกนั้นออกมา มันเป็นความรู้สึกที่แปลกใหม่มากค่ะ แล้วก็ตื่นเต้นน่าสนใจมากค่ะ ขอบคุณอาจารย์มาก ๆ นะคะ ที่ให้พวกหนูได้เรียนในวิชานี้ ไม่เคยรู้สึกเบื่อหรือเสียเวลาเลยค่ะ หนูจะนำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์นะคะ

(อรปรียา สินธ์อยู่, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2561)

เป็นเรื่องแปลกมากที่ผมได้มาเรียนนี้ แต่หลังจากได้เรียนแล้วทำให้ผมกับเพื่อน ๆ เกิดความคิดสร้างสรรค์ขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ ผมคิดว่าผมจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและเป็นประโยชน์กับการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ในอนาคตได้ นับเป็นการปูพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเราอาจจะหลงลืมไปแล้ว ความคิดสร้างสรรค์คือสิ่งที่ใช้ในการพัฒนาโลกสืบไป ใครพัฒนาสิ่งนี้ได้ย่อมจะช่วยให้โลกพัฒนาไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด กระทบต้องขอขอบพระคุณท่านอาจารย์อย่างมาก ครับ ที่ให้พวกเราได้เรียนรายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทย ทำให้ผมกล้าคิดและแสดงมันออกมาผ่านงานเขียนแบบต่าง ๆ ทั้งร้อยแก้วร้อยกรองครับ หากเป็นไปได้ผมก็อยากใช้สิ่งนี้พัฒนาโลกต่อไปครับ

(ณัฐพงษ์ ตงบุญชัย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2561)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอนหลังการทดลองใช้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นนำเสนอผลของการประเมินรูปแบบการสอนหลังการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 2 ประเด็นต่อไปนี้

ประเด็นแรก ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งผลของการทดลองใช้พบว่า 1) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนการทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยพบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงสุด ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการเขียนนิทานสัตว์ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาสำหรับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความรู้เกี่ยวกับการแต่งกลอนสุภาพ และที่พบว่ายังมีความรู้ความเข้าใจที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการเขียนเรื่องสั้น และการแต่งฉันท และ 2) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงสุด ได้แก่ การเขียนนิทานสัตว์ การแต่งกลอนสุภาพ และการแต่งโคลงสี่สุภาพ ส่วนงานเขียนที่นักศึกษามีปัญหามากและเขียนไม่ค่อยได้ ได้แก่ งานเขียนร้อยแก้ว ประเภทการเขียนเรื่องสั้น และงานเขียนบทร้อยกรองประเภทการแต่งฉันท

จากผลการประเมินในประเด็นแรกซึ่งพบว่า ในบางหัวข้อนักศึกษายังทำผลงานได้ไม่ค่อยดีเท่าที่ควรดังกล่าว ครูผู้สอนจึงควรหาเวลาเพื่อจัดกิจกรรมเสริมตามที่เห็นสมควร

ประเด็นที่สอง ได้แก่ พิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอน ซึ่งพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้โดยพิจารณาจากผลค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป ซึ่งมีทั้งสิ้น 22 รายการ จากรายการประเมินทั้งหมด 25 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 ลำดับ ได้แก่ โดยสรุปท่านมีความรู้สึกสนุก และมีความสุขกับการเรียนรายวิชานี้ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.54) และท่านชอบที่จัดให้มีการทบทวนความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมด้วยการเล่าหรือเขียน ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.35)

ส่วนรายการที่นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด 2 ลำดับ ได้แก่ การแจ้งวัตถุประสงค์ก่อนเรียน ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.59) และการฝึกฝนการเขียนในรูปแบบร้อยแก้ว

($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.60)

จากผลการประเมินในประเด็นที่สองซึ่งมีรายการประเมินที่นักศึกษา มีความพึงพอใจค่อนข้างน้อย ได้แก่ การแจ้งวัตถุประสงค์ก่อนเรียน ผู้วิจัยจะปรับปรุง ด้วยการไม่แจ้งวัตถุประสงค์ก่อนเรียนให้ทราบอย่างชัดเจน แต่จะแจ้งด้วยการแทรกเข้าไป ในขั้นที่ 1 หรือ 2 ของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน ส่วนการฝึกฝนการเขียนในรูปแบบร้อยแก้ว นั้น ผู้วิจัยจะปรับปรุงด้วยการแบ่งกลุ่ม เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินในส่วนที่เห็นว่ายังบกพร่องดังกล่าว ข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้นำไปเป็นข้อเสนอแนะไว้ในบทที่ 5 ด้วยแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สนใจได้นำไป ปรับปรุงแก้ไขให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร